

СТАНОВИЩЕ

по конкурса за академична длъжност "доцент" по професионално направление 3.1.

Социология, антропология и науки за културата /Социология (Нови религиозни движения)/ в ЮЗУ „Неофит Рилски“, обявен в ДВ, бр.57/14.07.2017.

Единственият кандидат в конкурса, гл. ас. д-р Марио Маринов, участва в него с две самостоятелни монографии, с една в съавторство (при ясно разграничено от другия съавтор участие), с две съставителства на сборници, единият от които публикуван от авторитетното международно издателство Cambridge Scholars Publishing, а също така с дванадесет статии, една от които публикувана в *Световната Енциклопедия на религиозните практики*, една – във вече споменатия сборник, издаден от Cambridge Scholars Publishing и една – в сборник доклади от авторитетна международна конференция. Кандидатът участва и с два материала (по същество статии) в учебни пособия за обучения, провеждани в чужбина. Някои от публикациите, издадени в България, са на английски език.

Ще си позволя да направя следното типологично разграничение сред публикациите, представени от д-р Маринов за участие в конкурса. Някои от тях са с описателно-информационен характер (напр. статията в *Световната Енциклопедия на религиозните практики*), някои са от образователно естество (напр. монографията в съавторство „Качествени методи в социологията“ и материалите в учебните пособия) и някои, по-голямата част, представляват собствено изследователски текстове. Аз ще се спра по-специално на публикациите от третия тип.

От тях ясно личи ангажираността на д-р Маринов с една предметна област, която е колкото интересна в качеството си на предизвикателство в изследователско отношение – като сложен социален и културен феномен, толкова и социално значима, особено за нашата страна. Става дума за т. нар. „нови религиозни движения“. В тази връзка бих изтъкнал особено приноса на Марио Маринов към изучаването на последните, който внася неговата монография от 2011 г. „Нови религиозни движения“. Д-р Маринов е един от пионерите на изследването на новите религиозни движения у нас и е сред утвърдените автори на това поприще.

По мое мнение заслужават особено внимание и висока оценка две характерни черти на неговата работа в тази област. Той използва при изследванията си на новите религиозни движения методологически

инструменти на най-високо международно равнище, демонстрирайки забележителна ерудиция, що се отнася до познаване и прилагане на теории и концепции на автори като Рой Уолис, Алън Олдридж, Гордън Мелтън, Родни Старк и Уилиъм Симс Бейнбридж, Айлийн Баркър. Другата характерна черта на неговите изследвания на новите религиозни движения у нас, която впечатлява, е връзката, която М. Маринов прави между процесите на навлизане на тези движения в страната след 10.11.1989 г. и особеностите на развитието на нашето общество през този период. Авторът се ангажира с тезата, че относително успешното разпространение на влиянието на различните харизматични църкви до около 2008 г. не представлява просто инвазия на съответните международни религиозни общности на, тъй да се каже, една „девствена” територия, а е свързано с три етапа на развитие на българското общество по време на и след т. нар. „преход”, т.е. в някакъв смисъл въпросните религиозни движения отговарят на специфични нужди на това общество и така може да се обяснят и историческите промени в степента на влиятелност на три типа нови религиозни движения (според класификацията на Уолис): че най-напред в страната има засилено присъствие на нови религиозни движения, които отричат света, след това – на такива, които се приспособяват към реалностите и накрая, макар и не по категоричен начин – на утвърждаващи света. Посочвам тази позиция на М. Маринов само като пример за въпросния негов изследователски подход, който се проявява и по други начини, на които нямам възможност тук да се спра.

От данните за преподавателската дейност на кандидата, които фигурират сред материалите по конкурса, се вижда, че той е имал през годините значителна преподавателска натовареност, водил е разнообразни и в голяма степен специализирани курсове, изискващи висока квалификация. Прави впечатление големият брой ръководства на дипломанти, както и ангажиращият в изследователско отношение характер на темите на техните дипломни работи. Специално заслужава да се отбележи участието на М. Маринов в международното сътрудничество на ЮЗУ. Както неговите дейности в административен план, особено по линия на Еразъм-обмена, така и неговите изяви в международни научни изследвания, свидетелстват, че това е млад учен с компетентности и мотивация за работа на международно равнище, който вече си е спечелил значителен международен авторитет и е установил контакти, от които неговият университет може само да спечели.

Няма да коментирам самооценката от кандидата на неговите научни приноси, която фигурира сред материалите по конкурса, тъй като по принцип смятам за безполезна и безсмислена тази форма на „доказване” качеството на изследователски постижения, но „за протокола” ще посоча, че нямам възражения по така заявените приноси.

Запознаването ми с публикациите, представени от гл. ас. д-р Марио Маринов за участието му в конкурса, както и с данните за неговата досегашна научна кариера, ми дават основание да подкрепя безрезервно неговата кандидатура за научната длъжност „доцент” в ЮЗУ по професионално направление 3.1. Социология, антропология и науки за културата /Социология (Нови религиозни движения)/.

14.10.2017 г.

проф. дфн Пламен Макариев